

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 260.950 van 7 oktober 2024
in de zaak A. 240.641/VII-42.285**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat John Maes
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 271/8.1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 4 december 2023, strekt tot de cassatie van arrest nr. 296.479 van 30 oktober 2023 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 15.732 van 5 februari 2024.

Verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 september 2024.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Henri Berkmoes, die *loco* advocaat John Maes verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Uit het dossier van de zaak blijkt dat verzoeker op 29 april 2023 een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen een beslissing van de verwerende partij van 4 april 2023 houdende bevel om het grondgebied te verlaten in hoofde van verzoeker.

Met een arrest van 30 oktober 2023 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 39/59, § 2, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet) omdat verzoeker niet ter terechtzitting was verschenen en evenmin vertegenwoordigd was. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een enig middel een schending op van artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet en van artikel 149 van de Grondwet.

Verzoeker voert aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte toepassing heeft gemaakt van artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet omdat verzoekers afwezigheid ter terechtzitting was te wijten aan overmacht. Verzoeker licht toe dat het gebouw waar het kantoor van zijn raadsman zich bevindt twaalf verdiepingen telt waar tal van ondernemingen zijn gevestigd en veel bezoekers komen. Met een foto toont hij aan hoe de postbode er de post “achterlaat” en hij vindt het niet verwonderlijk “dat de postbode omwille van de werklast in een dergelijk gebouw er zich soms misschien te gemakkelijk van afmaakt”. Verzoekers raadsman is formeel dat de postbode niet heeft aangebeld. Zelfs gesteld dat er aangebeld zou zijn geweest en dat de postbode enige tijd zou hebben gewacht, dan nog betwist verzoekers raadsman dat een briefje werd achtergelaten in de brievenbus. Op de brievenbus van het advocatenkantoor en van verzoekers raadsman staat de naam duidelijk vermeld. Verzoekers raadsman heeft op 27 november 2023 een klacht ingediend bij Bpost waarvan de ontvangst werd bevestigd.

5. In de toelichtende memorie herhaalt verzoeker het middel. “Illustratief maar tekenend” haalt hij een later gelijkaardig probleem met de postbedeling op het adres van zijn raadsman aan, waarvoor eveneens klacht werd ingediend.

Beoordeling

6. Naar luid van artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet wordt het bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingestelde beroep verworpen

“wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is”. De verzending van de oproeping voor de terechtzitting met een ter post aangetekende brief naar de gekozen woonplaats van de betrokkene volstaat echter niet, het is ook vereist dat de betrokkene in de mogelijkheid verkeert er kennis van te nemen.

7. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de ter post aangetekende brief met de oproeping voor de terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 25 oktober 2023 op 29 september 2023 naar verzoekers gekozen woonplaats werd gestuurd, waar hij op 2 oktober 2023 om 09.17u zou zijn aangeboden. De bewuste brief werd op 19 oktober 2023 teruggestuurd naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met de vermelding “niet afgehaald”.

Na een klacht van verzoekers raadsman bij Bpost dat geen bericht van aanbieding werd achtergelaten, antwoordt de klantenadviseur van Bpost op 29 november 2023 per e-mail dat een dossier is geopend, dat hij excuses aanbiedt voor het ongemak, dat de postbodes verplicht zijn aan te bellen en een minimale tijd te wachten bij leveringen van zendingen die niet in de brievenbus kunnen worden gedeponereerd, dat de klacht met de grootste zorg wordt behandeld en met de postbode wordt besproken, dat verzoeker verder niets hoeft te ondernemen, dat de behandeling van de klacht met deze e-mail wordt afgesloten, dat er geen verdere communicatie zal zijn over de opvolging van het dossier en dat, “[m]ocht dit soort incident zich in de toekomst opnieuw voordoen”, hij niet moet aarzelen om opnieuw contact op te nemen. Met het voorgaande geeft Bpost impliciet toe dat de aanbieding van de aangetekende brief op 2 oktober 2023 niet of niet naar behoren is gebeurd, minstens wordt die mogelijkheid niet uitgesloten.

Verzoeker maakt aldus voldoende aannemelijk dat de ter post aangetekende brief op 2 oktober 2023 blijkbaar niet naar behoren werd aangeboden op zijn gekozen woonplaats, zodat hij geen kennis heeft kunnen nemen van de oproeping voor de terechtzitting van 25 oktober 2023. Verzoeker kon derhalve niet aanwezig zijn op die terechtzitting, terwijl het bestreden arrest

met toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid, van de vreemdelingenwet uitsluitend op verzoekers afwezigheid ter terechtzitting is gesteund. De verwerende partij voert geen verweer en ontkracht derhalve de voornoemde vaststellingen niet. Het bestreden arrest is genomen met schending van artikel 39/59, § 2, tweede lid, van de vreemdelingenwet.

7. Het enige middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt arrest nr. 296.479 van 30 oktober 2023 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 24 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op zeven oktober tweeduizend vierentwintig,
door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Francis Van Nuffel,	staatsraad,
Frédéric Vanneste,	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams